

OPĆI PODATCI			
IME I PREZIME	Ana Delić Jančar		
Naziv studija	Poslijediplomski sveučilišni studij Književnost i kulturni identitet		
Matični broj	214		
Odobranje teme za stjecanje doktorata znanosti (staviti križić u polje)	☒ u okviru doktorskog studija	☐ izvan doktorskog studija	☐ po osnovi znanstvenih dostignuća
Ime i prezime majke i/ili oca	Barbara Delić i Antun Delić		
Datum i mjesto rođenja	2.12.1982., Virovitica		
Adresa	77. samostalnog bataljuna ZNG 5, 43290 Grubišno Polje		
Telefon / mobitel	099 593 5781		
e-pošta	a_delic@yahoo.com; ana.delic3@skole.hr		
ŽIVOTOPIŠ			
Obrazovanje (od novijega k starijem datumu)	Filozofski fakultet u Zagrebu – Bibliotekarstvo – 2010. Filozofski fakultet u Osijeku – Hrvatski jezik i književnost – 2006. Srednja škola Bartola Kašića Grubišno Polje (opća gimnazija) – 2001. Osnovna škola Ivana Nepomuka Jemeršića Grubišno Polje – 1997.		
Radno iskustvo (od novijega k starijem datumu)	Od rujna 2013. do danas – Osnovna škola Ivana Nepomuka Jemeršića Grubišno Polje. Od rujna 2006. do rujna 2013. – Srednja škola Bartola Kašića Grubišno Polje.		
Popis radova	<i>Analiza ženske duše u Begovićevoj drami Bez trećega</i> , u: Književna revija: časopis za književnost i kulturu, br. 1-2, 2015, str. 103-115.		
Popis aktivnih sudjelovanja na kongresima			
NASLOV PREDLOŽENE TEME			
Hrvatski	MIZOGINIJA I MIZANDRIJA U SUVREMENOJ HRVATSKOJ DRAMI (1990. – 2015.)		
Engleski/njemački (za one koji žele da im se odobri pisanje doktorske disertacije na stranom jeziku)	MISOGYNY AND MISANDRY IN THE CONTEMPORARY CROATIAN DRAMA (1990. – 2015.)		

Jezik na kojem će se pisati disertacija	hrvatski jezik
OBRAZLOŽENJE TEME	
Sažetak na hrvatskom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)	Rad na disertaciji organiziran je oko tri temeljna poglavlja: započinje sa sastavljanjem popisa suvremenih hrvatskih drama u kojim je očita implementacija mizoginog i mizandrijskog sadržaja, prikupljanjem i obradom građe te analizom i interpretacijom teme koja se ne iscrpljuje primarno na stereotipnim ili proturječnim predodžbama odnosa nacionalnih, rodnih i klasnih kolektivnih identiteta, nego dramski tekst kroz strukturalnu analizu (Pfister, 1998.) raščlanjuje s obzirom na proučavanje tretmana dramskih lica, radnje, dramskog vremena, prostora, jezičnih komunikacija te prijenosa informacija. Sve se to čini jer se rezultati strukturalne analize mogu povezivati s analizom odgovarajućega povijesnog i društvenog konteksta, pa se tako književni postupci spajaju s određenim obilježjima stvarnosti u kojoj dramsko djelo nastaje.
Sažetak na engleskom/njemačkom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)	Work on the dissertation has been organized into three basic chapters. It initiates with the compiling of the list of modern Croatian dramatic compositions in which the implementation of the misogynistic and misandristic content is evident, the collection and elaboration of the material, and the analysis and interpretation of the topic which is not exhaustible primarily on stereotypes or conflicting ideas on the relations of national, gender, and class-related collective identities, but it breaks down a dramatic text using the structural analysis (Pfister, 1998.) with respect to the studying of the treatment of characters, plot, timing, location, verbal communication, and transmission of information. All this is done because the results of the structural analysis can be related to the analysis of the specific historical and social context, and thus literary procedures are combined with specific features of reality in which the dramatic composition has been created.
Uvod (maksimalno 2000 znakova s praznim mjestima)	
<p>Hrvatska drama nastala u vremenu od 1990. do 2015. godine – pri čemu se u određivanju početne razdjelnice razmatranoga korpusa pozivamo na podudarna mišljenja uglednih hrvatskih teatrologa koji su se time detaljnije bavili (Senker 2001., Lederer 2004., Car Mihec 2006.) – u dosadašnjim se istraživanjima već nametnula kao nadasve plodna i poticajna tema za različito usmjerena proučavanja, što je rezultiralo većim brojem znanstvenih i stručnih studija, posebice kada je riječ o drami devedesetih godina 20. stoljeća. Dramski korpus koji je nastao u vremenu što obuhvaća već četvrt stoljeća do sada nije bio obrađen cjelovitim znanstvenim istraživanjem kada je riječ o izoliranju mizoginog i mizandrijskih sadržajnih elemenata u istaknutom korpusu.</p> <p>Polazeći od pretpostavki da su mizoginija (mržnja prema ženama) i mizandrija (mržnja prema muškarcima, strah i zaziranje od muškaraca) nazočne u suvremenom hrvatskom dramskom tekstu, u disertaciji ćemo analizirati dramska lica vodeći računa o njihovim specifičnim ulogama u određenom životnom periodu i konstrukciju ženskih i muških likova unutar moderne kulture, te eventualnu zamjenu uloga. Promatrat ćemo zrcaljenje aktualnog vremena kroz suvremenu hrvatsku dramu. Postavit će se pitanja postoje li, i u kolikoj mjeri, mizoginija i mizandrija u suvremenoj hrvatskoj drami te je li patrijarhalni način života doveo do izražene mizandrije? Bavit će se i pitanjem biološki upisane mržnje u nama, kao i odgojem kojim postajemo društveni konstrukti.</p>	
Pregled dosadašnjih istraživanja (maksimalno 5000 znakova s praznim mjestima)	
Važan izvor informacija o mizoginiji donose filozofi poput Arthura Schopenhauera, Friedricha Wilhelma Nietzschea, Sigmunda Freuda, Otta Weiningerera i dr.	

Arthur Schopenhauer u tekstovima *Metafizika spolne ljubavi* (1844.); *O ženama* (1851.) žene uspoređuje sa životinjama. Slično razmišljanje ima i Friedrich Nietzsche u knjizi *S onu stranu dobra i zla* (1886.) koji ženu doživljava kao posjed, vlasništvo koje se može zaključati, kao nešto što je predodređeno za podložnost. U tekstu *Ženskost* Sigmund Freud (1932.) ističe da psihoanaliza ne opisuje što je žena, već ispituje kako žena nastaje, kako se razvija iz djeteta s biseksualnom dispozicijom – razlog djevojičine mržnje prema majci je kompleks kastracije.

Otto Weininger u djelu *Spol i karakter: načelno istraživanje* (1905.) prikazuje ženinu psihologiju, logiku i etiku, suštinu žene i njezin smisao u svemiru, njezin položaj i ulogu u čovječanstvu. Slavoj Žižek u tekstu *Otto Weininger ili "Žena ne postoji"* (1999.) tvrdi da Weininger ženu shvaća kao objekt – odnos muškarca prema ženi jedino se može odrediti kao performativni. Kristina Peternai Andrić u članku *Andeo u kući ili demon u krevetu* (2003.) ističe da Žižek izvodi zaključak kako je ljubav muškarca prema ženi isključivo narcistički fenomen: u ženi muškarac ljubi samoga sebe.

Autorice poput Virginije Woolf, Simone de Beauvoir, Luce Irigaray, Sylvije Walby, Carole Pateman progovaraju o povijesnom ugnjetavanju žena, o mizoginiji koja je prisutna od najranijih dana i koja dovodi do mizandrije. Simone de Beauvoir u knjizi *Drugi spol* (1949.) predstavlja egzistencijalistički feminizam koji promovira liberalnu žudnju za jednakošću s muškarcima te donosi uman i zajedljiv enciklopedijski prikaz o tome kako su žene „načinjene“.

Spekulum druge žene Luce Irigaray (1974.) svoju kontroverznost, ali i važnost iznosi u razotkrivanju sljepoće psihoanalize kao teorije, koja nije uspjela prepoznati svoju dominantno falocentričnu poziciju, zbog čega je kao univerzalnu istinu uzimala isključivo mušku perspektivu.

Sylvia Walby u *Theorizing Patriarchy* (1990.) postavlja različita pitanja – od toga zašto su žene u lošijem položaju u usporedbi s muškarcima, do je li veći broj razvoda znak ženske neovisnosti ili muškog bijega od obiteljskih obveza te pokušava prikazati različite načine objašnjavanja ženske subordinacije u suvremenom društvu.

Ženski nered: demokracija, feminizam i politička teorija (1998.) autorice Carole Pateman bavi se klasičnim teoretičarima društvenog ugovora Johnom Lockeom i Jean-Jacquesom Rousseauom. Teoretičari ugovora postavili su spolnu razliku kao političku razliku, razliku između prirodne slobode muškaraca i prirodne podložnosti žena.

Lada Čale-Feldman u *Euridikinim osvrtima: o rodnim izvedbama u teoriji, folkloru, književnosti i kazalištu* (2001.) kroz trinaest eseja iz područja izvedbene teorije i feminističke antropološke, književne i kazališne kritike promišlja o primjerenosti udomaćivanja međunarodnih debata feminističke teorije unutar hrvatske teatrologije i etnoteatrologije. Knjiga Lade Čale-Feldman i Ane Tomljenović, *Uvod u feminističku književnu teoriju* (2012.) ima i epistemološku i feminističku važnost jer preispituje književnost kao patrijarhalnu instituciju, kao i doprinos feminističke kritike u promjeni iste.

Prethodno navedena djela svjedoče o prisutnoj mizoginiji i mizandriji kako u društvu tako i u književnosti, potkrijepljena tekstovima o podložnosti žena te patrijarhatu kao jednom od glavnih procesa ugnjetavanja žena.

Adriana Car-Mihec u knjizi *Mlada hrvatska drama: (ogledi)* (2006.) prikazuje poticajne raščlambe suvremenih hrvatskih dramskih tekstova baš kao i knjiga Ane Lederer naslovljena *Vrijeme osobne povijesti* (2004.). Martina Petranović u zborniku *Na sceni i oko nje* (2013.) progovara u deset studija o hrvatskoj drami i kazalištu napisanih u razdoblju od 2004. do 2012. godine. Knjige Sanje Nikčević, *Nova europska drama ili velika obmana 2: O nametanju dramskog trenda u europskom kazalištu i neobičnoj sudbini teatrološke knjige* (2009.) i *Što je nama hrvatska drama danas?* (2008.) prikazuju tekstove o suvremenoj hrvatskoj drami u kojima autorica otvoreno staje u obranu tzv. dramskog kazališta.

Raščlambu dramskih tekstova temeljit ćemo na teorijskim postulatima Manfreda Pfistera, većinom iskazanim u knjizi *Drama: teorija i analiza* (1998.) koja tipološko-sistematski, a ne historijsko-dijakronijski pristupa dramskom tekstu te se tako usredotočuje na dramski specifične strukture scenske dimenzije, multimedijalni prijenos informacija, monološku i dijalošku komunikaciju, prezentaciju likova i priče i na oblikovanje prostora i vremena.

Pri tom će veliki značaj imati i rasprave uključene u zbornike ili pak studije (izbor): *A Sourcebook of Feminist Theatre and Performance* (1996.); Artaud, A. *Kazalište i njegov Dvojniki* (2000.); Bentley, E. *The Theory of*

Modern Stage (1968.); Čale Feldman, L. *Teatar u teatru u hrvatskom teatru* (1997.); Duvignaud, J. *Sociologija pozorišta* (1978.); Elam, K. *The Semiotics of Drama and Theatre* (2002.); Fischer-Lichte, E. *The Semiotics of Theater* (1992.); Lehmann, H-T. *Postdramsko kazalište* (2004.); Melchinger, S. *Povijest političkog kazališta* (1989.); Szondi, P. *Teorija moderne drame: 1880 –1950* (2001.); Švacov, V. *Temelji dramaturgije* (1976.); Ubersfeld, A. *Čitanje pozorišta* (1982.).

Cilj i hipoteze istraživanja (maksimalno 700 znakova s praznim mjestima)

Istraživanje će pokušati artikulirati međuovisnost teksta i konteksta, odnosno odgovorit će na pitanje reflektira li suvremeni dramski tekst kakve zbiljske obrasce društvenog ponašanja u kojima pronalazimo naznake mizoginije i mizandrije. Takav pristup trebao bi dati odgovore na pitanja o predodžbama i konstrukciji likova u suvremenoj hrvatskoj drami, uzimajući u obzir odnos i oblikovanje likova s obzirom na dramski prostor i dramsko vrijeme.

Korpus i metodologija istraživanja (maksimalno 6500 znakova s praznim mjestima)

Korpus čine sljedeća djela (izbor):

1. Ružica Aščić, *U meni raste*
2. Elvis Bošnjak, *Žice i žileti*
3. Miro Gavran, *Tajna Grete Garbo, Lutka, Parovi (scenski mozaik), Najluda predstava na svijetu, Pandorina kutijica, Teško je reći zbogom, Zabranjeno smijanje, Hotel Babilon, Papučari, Muž moje žene, Povratak muža moje žene, Traži se novi suprug, Shakespeare i Elizabeta, Najduži dan Marije Terezije: duologija, Djed i baka se rastaju, Zaljubljen u Crnu kraljicu, Vrijeme je za komediju, Tajkuni (poštena komedija), Vozači za sva vremena, Nora danas, Sve o muškarcima, Kako ubiti predsjednika?, Paralelni svjetovi, Sladoled (komedija), Pivo (gotovo pa komedija), Byron (libreto), Ivan Krstitelj i njegovi prijatelji, Veli Jože (libreto), Veseli četverokut (komedija), Veliki zavodnik (skeč), Operacija spola (skeč), Pacijent doktora Freuda, Kad umire glumac, Sve o ženama (kvintologija)*
4. Hrvoje Hitrec, *Asasin (urbana bajka)*
5. Nina Horvat, *Dok nas smrt ne rastavi*
6. Maja Hrgović, *Prekrasne ruševine*
7. Lada Kaštelan, *Prije sna, Posljednja karika, Giga i njezini*
8. Pavo Marinković, *Sulumov kraj, Dom od kiše, Tri mature, Dnevnik učitelja plesa*
9. Mate Matišić, *Anđeli Babilona*
10. Zdenko Mesarić, *Snježna kugla*
11. Dubravko Mihanović, *Prolazi sve*
12. Dino Pešut, *(Pret)posljednja panda ili statika*
13. Ivana Sajko, *Medeja, Žena-bomba, Europa, Rekonstrukcije*
14. Boris Senker, *Fritzspiel, Zagrebulje zagrobne, Prikazanje kreposna života, junačkih djela i blage smrti te uznesenja u povijest POBJEDNICE JUDIT, Gloriana ili Elizabeta & Essex – Kazalište & seks*
15. Asja Smec Todorović, *Odbrojavanje, Mrtva svadba*
16. Nenad Stazić, *Otac tuđe djece*
17. Vladimir Stojsavljević, *Nikola Sedmi – povijesna drama*
18. Zlatko Sviben, *Odsjev magle*
19. Irena Škorić, *Libreto*
20. Slobodan Šnajder, *Kako je Dunda spasila domovinu*
21. Filip Šovagović, *Cigla*
22. Karmela Špoljarić, *Nula kuna po minuti*
23. Tena Štivičić, *Nemreš pobjeć od nedjelje, Sedam dana u Zagrebu, Krijesnice, Nevidljivi*
24. Milko Valent, *Zero 1 Gola Europa, Zero 2 Ground Zero Aleksandra*
25. Ivan Vidić, *Veliki bijeli zec, Ospice, Noćni život*
26. Marina Vujčić, *Umri ženski*
27. Tomislav Zajec, *John Smith, princeza od Walesa, Trebalo bi prošetati psa (drama)*

U radu će biti zastupljen ponajprije (post)strukturalistički, a zatim i književnoantropološki, antifeministički,

feministički te psihoanalitički pristup. Uz pomoć mizoginih teorija, feminističko-antropoloških studija, suvremenog strukturalističko-teorijskog pristupa dramskom tekstu istraživat će i raščlanjivati mizogine i mizandrijske motivske strukture u suvremenoj hrvatskoj drami prema sljedećim pretpostavljenim kategorijama:

1. dominacija jednog spola nad drugim i pitanje braka;
2. zamjena muško-ženskih uloga;
3. pozicija ženskog lika – pomoćnička ili protivnička funkcija muškoga protagonista; sposobnost žene da igra samu sebe, onakvu kakvu je žele vidjeti muškarci;
4. suvremeni ženski dramski likovi – potvrđuju ili osporavaju stabilnost patrijarhata;
5. oblikovna rješenja za odabir ženskog protagonizma;
6. govorna karakterizacija - ženska pasivnost vs. muški aktivizam;
7. projekcije ženskog dramskog lika;
8. odnosi među ženama;
9. ženska podređenost instinktu – ženska amoralnost u službi ostvarenja prirodnih svrha (A. Schopenhauer);
10. doživljavanje žene kao igračke kojoj je jedina funkcija svedena na majčinstvo; žena kao muškarčeva nadopuna (F. Nietzsche);
11. veza lažljivosti i histerije kao ženske sklonosti teatralnoj ekspresiji; narcizam i taština žena (S. Freud);
12. niskost karaktera žena – iza svakog ženskog čina skriven je seksualni interes te nije sposobna za bezuvjetnu ljubav (žena majka, žena bludnica) (O. Weininger);
13. muškarčevo promatranje ženskog svijeta kroz seks (V. Woolf),
14. žena je uvijek ono drugo – drugi spol, drugi pogled; muškarčevo viđenje žene kao ženke (S. de Beauvoir).

Očekivani znanstveni doprinos predloženog istraživanja (maksimalno 500 znakova s praznim mjestima)

Utvrđiti postojanje mizoginije i mizandrije u suvremenoj hrvatskoj drami raščlambom ženskih i muških dramskih likova u kontekstu dramskog prostora i dramskog vremena, a s uvidom i obrazloženjem ekonomske, socijalne i spolne neravnopravnosti u suvremenom hrvatskom društvu. Uspostavljena hipoteza, kako deklarativna i patvorena ravnopravnost spolova unutar i danas tradicionalnog, konzervativnog, patrijarhalnog hrvatskog društvenog uređenja, nije pridonijela iskorjenjivanju mizoginih pa i mizandrijskih aktivnosti obaju spolova unutar društvene zajednice, te se stoga nametljivo očituje i unutar suvremenog hrvatskog dramskog teksta što se ponajbolje realizira kroz predodžbu, konstrukcije i aktivnosti dramskih likova.

Popis literature (maksimalno 15 referenci)

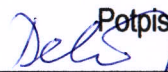
1. Beauvoir, Simone de. 2016. *Drugi spol*. Naklada Ljevak. Zagreb.
2. Butler, Judith. 2005. *Raščinjavanje roda*. „Šahinpašić“. Sarajevo.
3. De Marinis, Marco. 2006. *Razumijevanje kazališta : obrisi nove teatrologije*. AGM. Zagreb.
4. Freud, Sigmund. 2000. *Tri rasprave o teoriji seksualnosti*. Stari grad. Zagreb.
5. Irigaray, Luce. 1985. *Speculum of the Other Woman*. Cornell University Press. Ithaca, New York.
6. Lederer, Ana. 2004. *Vrijeme osobne povijesti: ogledi o suvremenoj hrvatskoj drami i kazalištu*. Naklada Ljevak. Zagreb.
7. Mill, John Stuart. 2000. *Podređenost žena*. Naklada Jesenski i Turk. Zagreb.
8. Moi, Toril. 2007. *Seksualna/tekstualna politika*. AGM. Zagreb.
9. Nietzsche, Friedrich Wilhelm. 2002. *S onu stranu dobra i zla*. AGM. Zagreb.
10. Pateman, Carole. 1998. *Ženski nered: demokracija, feminizam i politička teorija*. Ženska infoteka. Zagreb.
11. Pfister, Manfred. 1998. *Drama. Teorija i analiza*. Hrvatski centar ITI. Zagreb.
12. Schopenhauer, Artur. 2003. *Metafizika spolne ljubavi; O ženama*. Knjiga – Neven. Novi Sad – Zemun.
13. Walby, Sylvia. 1991. *Theorizing Patriarchy*. Basil Blackwell Ltd. Oxford.
14. Watkins, Susan Alice, Rueda, Marisa, Rodriguez, Marta. 2002. *Feminizam za početnike*. Naklada Jesenski i Turk. Zagreb.
15. Weininger, Otto. 2008. *Spol i karakter*. Euroknjiga. Zagreb.

IZJAVA

Izjavljujem da nisam prijavila temu doktorske disertacije (s istovjetnom temom) ni na jednom drugom sveučilištu.

U Osijeku 28. rujna 2018.

Potpis

Napomena¹

izv. prof. dr. sc. Ivan Trojan

Molimo Vas da ispunjeni Obrazac 1 pošaljete u elektroničkom i u tiskanom obliku (potpisan) referentu za doktorski studij u Uredu za studentska pitanja.

¹ U napomeni navesti budućega mentora.